

Er der saaledes end Mangler, vil Bogen, som er forsynet med gode Illustrationer, dog i høj Grad berige den, som kun har Turistens Indtryk af Landet (og maaske end ikke det), og som derfor trænger til Viden. Andre, som er kommet Befolkning og Forhold nærmere ind paa Livet, vil glæde sig over den Varme, som gennemstrømmer Fremstillingen, og den Dømmekraft og Vurderingsevne, som bærer den. Hvor stor Beundring Forf. end nærer for de schweiziske Statskikke, savner han ingenlunde Blik for de Vanskeligheder, som handledygtige Elementer maa kæmpe med paa Forbundsforbundsforbunds Arena, hvorfra ethvert Reformforslag kan bringes ud til Folkeafstemning, og hvor Grænserne mellem Forbundets og Kantonernes Arbejdsomraade er overordentlig svær at drage. Det er ikke saa underligt, at det politiske Maskineri arbejder tungt, siger Forf. med et Citat fra et Værk om schweiziske Forfatningsforhold, »i et Land, hvor der Side om Side eksisterer 4 Sprog (tysk, fransk, italiensk og rhäto-romansk), 2 Religioner, 22 Kantoner, som skinsygt vogter paa deres Rettigheder, og et ubetvingeligt Sognesind (»esprit de clocher«).

Hvis Forf. har Ret i, at det er en udbredt Opfattelse ude i Verden, at »Turistindustrien« er Landets vigtigste Erhvervskilde, og at Schweizerne hovedsagelig er et Folk af Hotelejere og Hotelportier'er (og Chokoladefabrikanter kunde han have tilføjet), har han ved at skrive sin instruktive og underholdende Bog i hvert Fald bidraget virkningsfuldt til at stille den dygtige og solide og tiltalende Nation i den rette Belysning. Allerede af den Grund har han da Krav paa Taknemmelighed.

Svend Røgind.

Ove Hoff: TEKNIKKENS REVOLUTION. København 1944. Samlerens Forlag. 205 Sider.

En kundskabsrig og varmhjertet Mand søger i denne Bog at gøre den saakaldte »Maskinalders« Regnskab op og finde Udveje til at skabe en lykkeligere Verden. Emne som Udstyrelse leder Tanken hen paa *Georg Brochmann's* store Værk om »Mennesket og Maskinen«, men en Sammenligning falder unægteligt ikke ud til Gunst for Civilingeniør *Ove Hoff*. Det behøver han ikke at tage sig alt for nær, for saa vidt som kun faa, som behandler økonomiske og tekniske Problemer under populære Former, ejer en Fantasi og Fremstillingskunst Mage til *Brochmann's*, men derfor kunde Forf. dog nok have anstrengt sig lidt mere under det sidste Punkt. Hvor fængslende Stoffet end er, og hvor sympatisk Forf.s Personlighed end tegner sig for Læseren, virker det ikke saa lidt trættende, at Bogen rummer saa overordentlig mange Gentagelser, og i det hele gør et saa uretoucheret Indtryk (der er ogsaa adskillige ret graverende Trykfejl). Den er ganske vist let at læse, og Forf. har haft Sans for at forsyne Afsnittene med virkningsfulde Titler, men den vilde utvivlsomt have vundet i Fasthed og Overskuelighed ved at være arbejdet igennem endnu en Gang.

Værre er det, at Forf. ikke rigtigt har magtet at løse den ganske vist ogsaa særdeles vidtløftige Opgave, som han har stillet sig. Han gennemgaar meget samvittighedsfuldt og grundigt den kapitalistiske Samfundshusholdnings Skavanker (det indholdsløse Fabriksarbejde, Industribyernes Boligforhold, den »haardkogte« Salgspropaganda, Rovdriften paa Jordens Rigdomme, Kriserne og Arbejdsløsheden o. s. v.), men den efterfølgende Kritik

Er der saaledes end Mangler, vil Bogen, som er forsynet med gode Illustrationer, dog i høj Grad berige den, som kun har Turistens Indtryk af Landet (og maaske end ikke det), og som derfor trænger til Viden. Andre, som er kommet Befolkning og Forhold nærmere ind paa Livet, vil glæde sig over den Varme, som gennemstrømmer Fremstillingen, og den Dømmekraft og Vurderingsevne, som bærer den. Hvor stor Beundring Forf. end nærer for de schweiziske Statskikke, savner han ingenlunde Blik for de Vanskeligheder, som handledygtige Elementer maa kæmpe med paa Forbundsforbundsforbunds Arena, hvorfra ethvert Reformforslag kan bringes ud til Folkeafstemning, og hvor Grænserne mellem Forbundets og Kantonernes Arbejdsomraade er overordentlig svær at drage. Det er ikke saa underligt, at det politiske Maskineri arbejder tungt, siger Forf. med et Citat fra et Værk om schweiziske Forfatningsforhold, »i et Land, hvor der Side om Side eksisterer 4 Sprog (tysk, fransk, italiensk og rhäto-romansk), 2 Religioner, 22 Kantoner, som skinsygt vogter paa deres Rettigheder, og et ubetvingeligt Sognesind (»esprit de clocher«).

Hvis Forf. har Ret i, at det er en udbredt Opfattelse ude i Verden, at »Turistindustrien« er Landets vigtigste Erhvervskilde, og at Schweizerne hovedsagelig er et Folk af Hotelejere og Hotelportier'er (og Chokoladefabrikanter kunde han have tilføjet), har han ved at skrive sin instruktive og underholdende Bog i hvert Fald bidraget virkningsfuldt til at stille den dygtige og solide og tiltalende Nation i den rette Belysning. Allerede af den Grund har han da Krav paa Taknemmelighed.

Svend Røgind.

Ove Hoff: TEKNIKKENS REVOLUTION. København 1944. Samlerens Forlag. 205 Sider.

En kundskabsrig og varmhjertet Mand søger i denne Bog at gøre den saakaldte »Maskinalders« Regnskab op og finde Udveje til at skabe en lykkeligere Verden. Emne som Udstyrelse leder Tanken hen paa *Georg Brochmann's* store Værk om »Mennesket og Maskinen«, men en Sammenligning falder unægteligt ikke ud til Gunst for Civilingeniør *Ove Hoff*. Det behøver han ikke at tage sig alt for nær, for saa vidt som kun faa, som behandler økonomiske og tekniske Problemer under populære Former, ejer en Fantasi og Fremstillingskunst Mage til *Brochmann's*, men derfor kunde Forf. dog nok have anstrengt sig lidt mere under det sidste Punkt. Hvor fængslende Stoffet end er, og hvor sympatisk Forf.s Personlighed end tegner sig for Læseren, virker det ikke saa lidt trættende, at Bogen rummer saa overordentlig mange Gentagelser, og i det hele gør et saa uretoucheret Indtryk (der er ogsaa adskillige ret graverende Trykfejl). Den er ganske vist let at læse, og Forf. har haft Sans for at forsyne Afsnittene med virkningsfulde Titler, men den vilde utvivlsomt have vundet i Fasthed og Overskuelighed ved at være arbejdet igennem endnu en Gang.

Værre er det, at Forf. ikke rigtigt har magtet at løse den ganske vist ogsaa særdeles vidtløftige Opgave, som han har stillet sig. Han gennemgaar meget samvittighedsfuldt og grundigt den kapitalistiske Samfundshusholdnings Skavanker (det indholdsløse Fabriksarbejde, Industribyernes Boligforhold, den »haardkogte« Salgspropaganda, Rovdriften paa Jordens Rigdomme, Kriserne og Arbejdsløsheden o. s. v.), men den efterfølgende Kritik

af Bestræbelserne for at raade Bod paa dem ved henholdsvis at bryde med privat Ejendomsret, Næringsfrihed o. s. v. eller nøjes med et Reformarbejde paa det givne Grundlag løber ligesom ud i intet. Vi faar at vide i det afsluttende Kapitel (»Det tredie Standpunkt«), hvori Forf.s kristelige Livsanskuelse kommer til Udtryk, at Menneskets Livslykke ikke afhænger alene af det materielle (det vil næppe nogen bestride), og at den første Betingelse for at bygge en Fremtid op, hvor den moderne Teknik henvises til sin rette Plads som Menneskehedens Tjener, er den, at »der skabes et Samfund, hvis Hovedretningslinier stemmer med Forudsætningen om Mennesket skabt i Guds Billede«, men hvad udledes der heraf? Forf. kræver, at Samfundet skal bygges paa Grundpillerne: Frihed, Sandhed og Ret og maner derefter til Samfølelse, Ansvarsbevidsthed og Humanitet. Det er i og for sig udmærket, men de praktiske Forslag, som ledsager hans saare almindelige Betragtninger, er ikke særlig epokegørende (Forf. vil bl. a. have Industrien decentraliseret og peger paa en Række Muligheder for at beskæftige arbejdsløse), og hvor han endelig nærmer sig den Tanke, at Arbejdsløshed og andre Onder kunde have en Sammenhæng med Godernes *Fordeling*, nøjes han med en henkastet Bemærkning om, at det var noget, som »de overbeviste Maskintilhængere kunde bruge«, for saa var Fejlen altsaa de styrendes, og gør ikke det mindste Forsøg paa at forfølge den.

Er Bogen saaledes mere blevet en Art Appel til vor Samvittighed end en videnskabelig underbygget Vejledning til Bedømmelse af de tekniske Fremskridts Betydning paa godt og ondt (og til Opbygning af en mere harmonisk Samfundsordning), fortjener Forf. dog Paaskønnelse dels for sin gode Viljes Skyld, dels for sine mange træffende og rigtige Paavisninger af de Misbrug, som »Kræfternes frie Spil« leder til. Der er herunder Grund til at fremhæve Afsnittene om »Prakkermentaliteten« og »Propagandaterroren«, som rummer adskillige bedske Sandheder (stadig dog uden at fordunkle Brochmann), og lidt længere fremme hans lille Udfald imod Mellemkrigstidens Automobil-Forgudelse: »Dersom en Mand sætter sig i sin Fordvogn for at køre til Korsør, og han er alene i Vognen, bruger han til denne Tur omkring 1200 Varmeenheder pr. Kilometer. Dersom han i Stedet sætter sig i et almindeligt Statsbane-Hurtigtog og kører samme Strækning sammen med 700 andre Mennesker, bruger han kun 100 Varmeenheder pr. Kilometer, altsaa kun omkring $\frac{1}{12}$ af det, der forbruges, naar man tager Turen pr. Bil. Og saa er der tilmed for Hurtigtogets Vedkommende Tale om Forbrug af et Brændsel, som lettere kan skaffes, nemlig Kul, og som er billigere«. Set i Lys af kommende importpolitiske Overvejelser har det sin Interesse at vide det, selvom Forf. ikke dermed har sagt *alt* om Motortransportens Betydning og Berettigelse.

Svend Røgind.